

"Els governadors civils c

El pacte CiU-UPV-PSM, el fracàs de la campanya contra el català, la desaparició dels governadors civils, i la seva oferta al partit per a ser candidat a alcalde de Barcelona són els temes que Miquel Roca, secretari general de CDC, explica en aquesta entrevista.

Des de fa setmanes, vostè ha mantingut converses amb la UPV i el PSM per mirar de concórrer conjuntament a les properes eleccions europees. Avui mateix [3 de març] hi ha hagut una nova reunió. En quin punt estan aquestes converses?

—La voluntat de Convergència és d'anar junts amb aquestes dues forces a les properes eleccions. Avui hem tingut una sessió conjunta que ha anat força bé, amb un nivell de coincidència molt important. Ara hem de traslladar la proposta a UDC, perquè no volem trencar el nostre acord amb Unió. UDC ha de conèixer les decisions que nosaltres hem pres per veure si són assumibles o acceptables per ells.

—Quins són els termes de la proposta d'acord?

—Són senzills. Existeix, entre el País Valencià, les Illes i Catalunya, tota una problemàtica cultural i lingüística comuna que fa desitjable la presència també comuna en l'acció europea. D'altra banda, des de la vessant econòmica i social, hi ha tota una sèrie de problemes en la política regional europea que és específica de l'arc mediterrani, on les Illes, el País Valencià i Catalunya tenen objectius molt coincidents. És bo per tant que puguen defensar junts interessos turístics, industrials, agraris, que són de gran actualitat en aquest moment. Hi ha també una voluntat europeista molt coincident entre els uns i els altres. Hem de veure si som capaços, com sembla, de formular un programa que reuneixi o doni satisfacció a tot el que cadascú de nosaltres pot aportar.

—I com s'articula o es concreta l'acord?

—Tot això és la lletra petita, i en parlarem els propers dies.

—Què ha canviat en els últims anys perquè avui sigui viable un acord entre diferents forces nacionalistes dels Països Catalans?

—D'entrada ha canviat la mateixa percepció d'aquests partits. Abans no ho havien plantejat i en aquesta ocasió ho han plantejat. Hi ha hagut una actitud d'acostament damunt de la base d'actuacions que ja havíem fet al llarg d'aquests darrers anys en diversos camps. Nosaltres

creiem que això és bo. És més, el fet, que de vegades algú denuncia, que són forces que des del punt de vista de model social poden representar opcions polítiques diferents a mi em congratula. Europa no es construirà només des d'opcions estrictament coincidents quant a l'opció social. Europa es construirà des d'opcions que tinguin plantejaments comuns en altres vessants que són molt importants pel que fa a la perspectiva europea. Em fa gràcia quan se'ns diu que existeixen discrepàncies entre el PSM i nosaltres. No són superiors a les que poden haver-hi entre el Kohl i el Felipe González, i aquests dos senyors poden coincidir en un projecte europeu. Nosaltres no fem una aposta d'afinitat ideològica, fem una aposta d'afinitat respecte al que ha de ser Europa.

—CiU ha actuat en el tema dels afectats de Tous. Es pot dir que a partir d'ara CiU es farà ressò en el Congrés de problemes que afecten al País Valencià i les Illes?

—No voldria donar una resposta que pot semblar demagògica, en aquest moment que mantenen converses. No és aquest el problema. Però en temes molt especials o importants, com el de Tous, hem de ser capaços de trobar entre tots una solució que doni satisfacció a una gent que realment fa molt de temps que està pendent d'una indemnització justa. Una excessiva politització o partidisme perjudica la solució del problema. Si nosaltres, des de la nostra opció, podem ajudar perquè les parts es posin d'acord, ho farem. Penso que aquí es pot trobar un escenari de coincidència i espero que la gent de Tous trobi en el Congrés una satisfacció i que el seu problema no sigui una opció de grup.

—Però es pot dir que CiU ha obert la possibilitat d'assumir qüestions relatives al País Valencià o les Illes?

—Evidentment, però no voldria que semblés que som més sensibles a determinats problemes perquè ens acostem en unes eleccions europees on anem amb la UPV. Sempre que hi ha hagut un problema específic i algú ha demanat el nostre concurs, hem estat atents a aquesta petició.

—No li sembla sorprenent que les reticències

Iran com fruita madura"

CARME PUÉRTOLAS

"Ens trobem sempre en aquella gran coacció: si no col·laborem, som in-solldaris, i si col·laborem, som xantatgistes."

a l'acord CiU-PSM-UPV hagin sortit del Principat i precisament del seu soci de coalició, UDC?

—Deixem-ho en punts suspensius.

—UDC ha al·ludit a distàncies ideològiques, que hi havia socis més idonis, com Unió Mallorca, per qüestionar l'acord.

—Jo només sé que, per exemple a les Illes, fins ara, a la gent del PSM no els deien PSM, sempre els deien Nacionalistes de Mallorca. Des del dia que intenten pactar amb nosaltres tothom destaca que és el PSM, oblidant que són els Nacionalistes de Mallorca. Hi insisteixo. Voldria creure que se m'accepta que deu haver-hi més distància entre el PNB i el senyor Vicente González Lizondo que entre els Nacionalistes de Mallorca i nosaltres. I tinc la sensació que hi pot haver més distància entre ERC i el Pedro Pacheco que entre la UPV i nosaltres. Per tant, que la coherència no estigui qüestionada.

—Si el problema no és ideològic, no se sent qüestionat una vegada més per Unió?

—Nosaltres tenim un acord amb Unió i aquest acord és absolutament prioritari i condicionant. La coalició no es pot modificar. Si ells l'accepten, doncs fantàstic, i si no, nosaltres respectarem la nostra vinculació contractual amb UDC.

—Canviant d'escenari, però sense abandonar les vinculacions, la seva col·laboració amb el Govern del PSOE, té una data de caducitat si no es concreta el tomb autonòmic?

—No hi ha dates de caducitat. Estem en un procés que avança dia a dia. Tenim una relació en què, si existeixen motius d'entesa i escenaris de coincidència, aquesta col·laboració va endavant. Si no hi hagués escenaris de coincidència i només hi hagués constatació de discrepàncies, aleshores no seguiríem endavant. La nostra voluntat és que això duri força temps, tota la legislatura. Però lògicament hem de veure com va l'impuls autonòmic. Si al llarg dels propers mesos no es tradueix en res, hauríem de reconsiderar la nostra posició.

—El president Pujol ha parlat alguna vegada del mes de juliol com a data límit del suport al Govern en cas que no hagin fructificat les negociacions de l'impuls autonòmic.

—El president té molt d'interès a posar data, perquè el problema de la data és que és molt imprecisa. Es tracta de veure si els objectius que ens hem proposat van tenint respostes satisfactòries. Algun objectiu es pot resoldre d'aquí a poques setmanes i no hem d'esperar al mes de juliol.

—Si no hi ha calendari, hi deu haver uns punts mínims o uns objectius que cal assolir.

—La policia autonòmica, la resolució del finançament de la sanitat i trobar un acord en el tema de l'administració executiva ordinària. No tot de cop, però són objectius que ens hem d'anar fixant. Hem de negociar amb calma, amb tranquil·litat, amb discreció. No tenim ganes de fer-ho opac, però tampoc tenim ganes de donar la sensació que cada dia estàs negociant.

—Però a vegades hi pot haver la sensació que el tomb autonòmic és clandestí, mentre que la negociació sobre aspectes econòmics va ser molt més pública.

—No és exactament això. Es tracta que, quan fas una negociació sobre pressupostos, la pots fer tan pública com vulguis, entre altres raons perquè tens un debat pressupostari que tanca l'escenari on t'has de posar d'acord. En canvi, en el terreny autonòmic, no hi ha debat parlamentari sobre aquestes qüestions. Es poden traduir després en iniciatives parlamentàries, però de moment no hi és. Convé que tot això es condueixi amb naturalitat.

—El fet que per primer cop una força nacionalista sigui decisiva en la governabilitat sembla que hagi despertat més recels que confiança. Com ho interpreta?

—Això és bastant de llibre. És patèticament de llibre. De fet és un *dejà vu*. Tot el que passa ara ja ha passat al llarg de la història, però no ens hem de deixar impressionar. Nosaltres no estem col·laborant perquè els altres ho trobin positiu. Hi col·laborem perquè nosaltres ho trobem positiu. Ens trobem sempre amb aquella gran coacció: si no col·laborem, som insolidaris, i si col·laborem, som xantatgistes.

—Si, en lloc de col·laboració, parléssim de govern de coalició, desapareixerien aquests recels i desconfiances?

—Sí, però nosaltres no podem examinar els recels i les desconfiances dels altres segons si els dona satisfacció fins i tot la forma. Hem col·laborat de la manera que creïem que havíem de col·laborar i hem complert més que ningú. Ningú no ha fet més que nosaltres des de la perspectiva de garantir l'estabilitat política de l'estat.

—Amb el clima polític que vivim, veu Espanya preparada per acceptar nacionalistes catalans en el Govern?

—Si haguéssim de fer cas dels últims espectacles jo diria que no. Però tampoc m'impressiona. No hem decidit no entrar en el Govern perquè els altres fossin més favorables o menys a aquesta idea. Hem decidit de no entrar-hi perquè ens ha donat la sensació que podríem ser més eficaços, de cara als nostres objectius, des d'una acció exterior a l'acció de govern.

—Felipe González deia recentment que una de les seves preocupacions era integrar el nacionalisme moderat en la governabilitat

“Nosaltres no fem una aposta d'afinitat ideològica, fem una aposta d'afinitat respecte al que ha de ser Europa.”

“La campanya contra el català ha tingut un notable fracàs.”

“En aquests moments em sento l'únic garant de la governabilitat.”

“Volem assumir la plena responsabilitat del model de seguretat a Catalunya.”

d'Espanya. Se sent fora de la governabilitat?

—En aquests moments me'n sento fins i tot l'únic garant.

—A qui es referia, doncs?

—Ell ho deia en un sentit positiu precisament. En front de les crítiques dels que diuen que el Govern socialista està sotmès al *pressing* de CiU, ell ho converteix en positiu, i diu que és molt bo que puguem integrar aquest nacionalisme en la governabilitat de l'estat.

—La campanya contra la normalització del català és només un atac contra la governabilitat o és alguna cosa més?

—És un atac contra la governabilitat que a la vegada retroba una certa visceralitat anticatalanista de sempre que havia quedat esmoreïda. Però haig de dir que en aquest moment, avui quan parlem, és dels primers dies que començo a respirar alleugerit. Aquesta és una campanya que ha tingut un notable fracàs. Primer perquè no ens ha alterat. Segon, per les raons que sigui, ha provocat que tot el món socialista hagi defensat, no diré per primera vegada però sí per primera vegada amb aquesta contundència, la normalització lingüística.

—Potser perquè els necessiten a vostès per governar?

—No dic per quina raó. En tot cas me'n sento agraït. I tercer, quan això no ha reeixit a dividir Catalunya, malgrat els esforços que hi han dedicat, vol dir que hem posat a prova la cohesió de la societat catalana. Haver superat aquest pes et deixa bastant satisfet.

—Per evitar futures polèmiques com la que vivim, no creu que seria bo que la Constitució inclogués l'obligatorietat de conèixer el català?

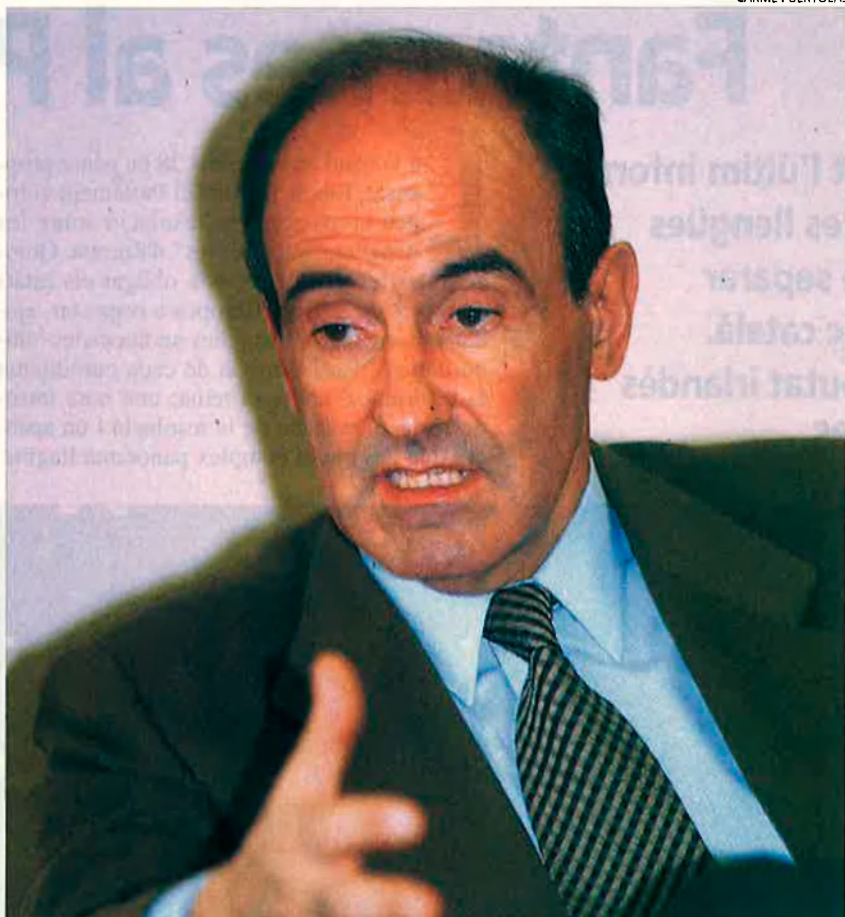
—Crec que la Constitució precisament avui més que mai no l'hauríem de tocar. No sembla que existís una voluntat majoritària d'avançar en una redacció més permissiva. Ha de quedar molt clar que hi ha una cosa que es diu el bloc de la constitucionalitat, que integren la Constitució, els estatuts i les lleis orgàniques que despleguen els estatuts. Del conjunt d'aquestes tres, les llengües pròpies de cada comunitat, en aquest cas el català, són d'obligatori coneixement des de la perspectiva educativa.

—El PP, en la seva posició respecte al tema de la llengua, s'ha situat fora del bloc constitucional?

—Vull invitar la gent del PP a una rectificació. Ells han participat en aquesta campanya, i d'una manera molt decidida. Veig que a Catalunya hi ha símptomes de rectificació i de preocupació per part d'alguns dels seus destacats dirigents. Els hauríem de donar l'oportunitat que tota la bullida que tenen es pugui concretar en una rectificació.

—Seria capaç de col·laborar en un futur amb el PP de la mateixa manera que ho fa avui amb el PSOE?

—Tal com diu el president, és difícilíssim.

—Recuperant el tomb autonòmic, ha citat com un dels elements prioritaris el de la policia autonòmica. En concret podria explicar quines són les demandes de la Generalitat en aquest terreny?

—No. En concret no. Nosaltres volem assumir la plena responsabilitat del model de seguretat a Catalunya, que compregui totes les vessants de l'acció policial dins l'àmbit del propi territori. Pot haver-hi en aquest sistema dues grans línies d'actuació: el model de substitució basc, que és un model que està bé però que és lent. La nostra seria accelerar el model barrejant substitució i integració. Determinats serveis de la policia de l'estat s'haurien d'integrar en la policia autonòmica.

—La disposició addicional tercera de la Llei de Policia que hi ha al Parlament parla de la possibilitat de la transferència de funcionaris de la policia de l'estat al cos dels Mossos d'Esquadra. Aquesta és la via d'integració que vostè planteja?

—Exactament.

—En aquests moments es planteja la transferència de policies nacionals al cos de Mossos?

—No al cos. El cos dels Mossos d'Esquadra és un element de la policia que opera a Catalunya. No es tractaria tant d'integrar-los en el cos de Mossos com en la policia que depèn de la

"Voldria creure que se m'accepta que deu haver-hi més distància entre el PNB i el senyor Lizondo que entre els Nacionalistes de Mallorca i nosaltres."

Generalitat de Catalunya. El comandament ha de ser únic.

—Després de la policia, el segon element cabdal per visualitzar el tomb autonòmic és la desaparició dels governs civils, que també està prevista en el programa electoral de CiU.

—Cauran com fruita madura.

—Hi haurà supressió, doncs?

—Jo crec que sí. L'estat no pot escometre una modificació modernitzadora de l'administració pública perifèrica sense tocar el tema del governador civil. L'altre dia fins i tot Mariano Rajoy, del PP, deia que els governadors civils eren una figura anacrònica. No vull creure que els socialistes acceptin quedar-se sols defensant una figura com la del governador civil. Això ha passat. Hi ha figures que cauen pel seu pes.

—La fruita madura ha de caure aquesta legislatura?

—Seria bo, perquè si es queda a l'arbre queda picotada pels ocells i fa una mica de fàstic.

—El tomb autonòmic també inclou que el Tribunal Constitucional sigui menys restrictiu des del punt de vista autonòmic?

—El Tribunal Constitucional, l'hem de deixar en pau. És un tribunal que està sotmès a un gran *pressing* polític. Això és dolent. Ara, el problema del tomb autonòmic no és tant que el Tribunal Constitucional canviï de doctrina com que políticament no es forci que el Tribunal Constitucional faci de legislador. Molt sovint el Govern central diu que la seva llei és constitucional, però amb una llei més progressiva i més generosa, també seria constitucional.

—CiU demanarà poder designar membres del Tribunal Constitucional, que s'ha de renovar pròximament?

—Dit així, diria no. A nosaltres ens agradaria que, en el consens que es produeixi, els nostres criteris de selecció d'aquestes persones siguin tinguts en compte.

—Hem començat parlant d'europes i ens agradaria acabar parlant de municipals. El seu nom ha sonat com a candidat a alcalde de CiU per Barcelona. Si el president i el partit li ho demanessin, acceptaria presentar-s'hi?

—Ja entenc per on va la pregunta. Sempre he estat una persona de la màxima disponibilitat a favor del partit i ho continuaré sent. En aquest tema estic a plena disponibilitat del partit, però avui l'Artur Mas ha de tenir el ple convenciment que té darrere seu tot el partit en la tasca exemplar que està fent a l'Ajuntament de Barcelona. El partit pot disposar de mi, però avui l'Artur Mas és una persona que té al darrere tot l'entusiasme i la felicitació del partit.

—Es podria interpretar que l'anunci del conseller Alavedra, segons el qual vostè estava disposat a ser candidat a alcalde per CiU, perjudica la gestió d'Artur Mas?

—...

Pere Martí / Eduard Voltas